

Det er en helt anden måde at tænke velfærdsreformer på, end sådan som Velfærdskommissionen lægger op til det med nedskæringer og brugerbetaling, men det kræver selvfølgelig, at finansministeren sender nogle flere penge ud i kommunerne i stedet for at gøre som nu, hvor finansministeren bliver ved med at tage penge fra kommunerne. Jeg vil gerne høre, om finansministeren vil kigge på den type velfærdsreformer i stedet for det, som Velfærdskommissionen lægger op til.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg ved altså ikke, om vi tager penge fra kommunerne. Vi sender mere end 60 mia. kr. ud til kommunerne fra statskassen næste år, så jeg ved ikke, om man kan sige, at vi tager penge fra kommunerne. Vi giver, vi giver til kommunerne, og vi giver mere end nogen sinde før.

Jeg mener ikke, jeg har udtalt mig om normeringer i daginstitutioner. Jeg har overhovedet ikke talt om normeringer. Jeg har sagt, at hvis man virkelig vil skaffe rum til forbedret velfærd, til at kunne finansiere gode, solide offentlige ydelser, så er mulighederne bedre, jo flere der er i privat beskæftigelse, for desto større er den samlede private produktion, der skal være med til at finansiere de offentlige ydelser. Så enkelt er det. Man kan ikke finansiere offentlige ydelser, ved at alle er ansat offentligt.

Så den største forbedring for dansk økonomi og muligheden for at finansiere fremtidens udfordringer om bedre velfærd i det offentlige ligger i, at flest muligt kommer i privat beskæftigelse. Det er det, der giver finansieringskilden, og man kan altså ikke ansætte offentligt, hvis ikke man har finansieringen på plads.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1289

10) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Hvorfor vil regeringen gennemføre et omfattende indgreb i kommunernes økonomi i form af en fodnote i forslaget til finanslov for 2006 i stedet for at fremsætte et lovforslag, der behandles som alle andre love, hvor borgerne har mulighed for at rette henvendelse til Folketingets udvalg og der kan stilles ændringsforslag, før loven vedtages?«

Frank Aaen (EL):

I mandags kunne en stolt finansminister fortælle om, at de offentlige kasser flyder over med penge. Overskuddet i år er anslået til at blive 68 mia. kr. Samtidig med at det offentlige altså har rigeligt med penge, har finansministeren sammen med regeringen besluttet, at kommunerne skal afgive 3 mia. kr., som de i dag har budgetteret med til børneområdet, ældreområdet og folkeskolen. De skal barbere deres budgetter, selv om de har pengene, med 3 mia. kr. Hvis ikke de gør det, kommer finansministeren og tager pengene op af kommunekassen. Det er uforståeligt, men det er regeringens politik.

Det, jeg så ikke forstår, er, hvordan regeringen kan finde på at komme med et så epokegørende forslag, skjult som en tyv om natten, hvor det er gemt langt, langt nede i nogle sider med tekniske ændringsforslag til finansloven på en måde, så det kun kommer til behandling i morgen i Folketingssalen og så nichts weiter, hvor borgerne her i landet ikke har mulighed for at komme og give sig til kende og påvirke den politiske proces, før det hele er vedtaget. Hvorfor den metode?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil bare sige, at der ikke er tale om at tage noget fra kommunerne. Det er det, der er lidt mærkeligt. Der er tale om, hvor meget vi skal give til kommunerne.

Med baggrund i hvad? Jo, der er indgået en aftale. Der er indgået en aftale om, hvad der er plads til, hvad økonomien kan bære. Det er ikke et spørgsmål om, hvor mange penge der er i statskassen, vil jeg sige til hr. Frank Aaen. Det er et spørgsmål om, hvor meget der er plads til at pumpe ud i økonomisk aktivitet.

Jeg forventer altså, at hr. Frank Aaen også følger med i, hvad det rent faktisk er, der optager folk, f.eks. et begreb som overophedning. Man skal være omhyggelig med, at finanspolitikken skal være neutral. Vores finanspolitik er neutral. Det vil sige, at formålet har været, at vi i den samlede finanspolitik, sammen med kommuner og amter, ikke bidrager til en mulig overophedning. Så der er ikke mulighed for ud fra et finansøkonomisk synspunkt at øge det samlede aktivitetsniveau.

Det andet er i virkeligheden så enkelt. Det er blot at bede om, at kommunerne overholder den aftale, man har indgået. Det er en aftale, der giver flere penge næste år end i år, men det er en aftale, der er afstemt med de muligheder, der er